

II.

§ 6.

Vilstand maa ikke paanødes strandet Skib, og dette maa, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede hertil, ikke bødtes uden Tilladelse af den, der har Befalingen om Bord. Indstrander Skib, uden at der er nogen til Stede, som kan træde i Ejerens Sted, maa det uden for Nødstilfælde ikkun bødtes med Politiets Tilladelse.

§ 7.

Indtil Politiet kan komme til Stede, skulle de tilstedeværende handle efter bedste Skøn og Evne for at yde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt Vilstand ikke afvises, berettigede til at iværksætte Bjærgning af Gods, hvorved dog stedse maa bruges en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Politiet, naar det indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forvisse sig om, at intet er blevet forvanstet.

§ 8.

Naar Skibet modtager det offentlige Vilstand, der snarest muligt skal tilbydes, samt naar Indstranding sker af Skib eller Gods, der ikke ledsages af nogen, som er bemyndiget til at træde i Ejerens Sted enten efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse, har Politiet Ledelsen af Bjærgningen af strandet Skib og Gods, hvad enten denne foregaaer ved Bjærgelav eller ikke. Dog har Politiet at raadføre sig med den, der efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse repræsenterer Ejereren, og, hvor en saadan ikke findes, med Konsulen eller Vicekonsulen for den Stat, hvor Skibet er hjemmehørende. I Tilfælde af Meningsulighed mellem foransførte Personer og Politiet afgør Amtmanden Sagen. Politiet skal, naar Skibets Nationalitet kendes, snarest muligt underrette nærmeste Konsul eller Vicekonsul om Strandingen.

Skipperen eller den, der godtgør fornøden Befuldmægtigelse fra Ejereren, kan til enhver Tid give Afkald paa det offentlige Vilstand og selv overtage den videre Ledelse af Bjærgningen mod at stille den efter Politiets Skøn fornødne Sikkerhed for de paa-løbne Omkostninger og Bjærgelønnen.

§ 9.

De nærmere Regler for Politiets Ledelse af Bjærgningsforetagender, for saa vidt de ikke indeholdes i de efterfølgende Paragraffer af denne Lov, fastsættes ved Anordning.

§ 10.

Hvor Bjærgning sker af Skib eller Gods og ingen er til Stede, som efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse repræsenterer Skibets Ejer, skal der, naar Underretning ikke kan tilstilles Ejereren efter de foreliggende Oplysninger, og for saa vidt Godsets Værdi efter Fradrag af Omkostninger og passende Bjærgeløn skønnes at overstige 50 Kr., snarest muligt af Politiet udsærdiges en Bekendtgørelse, hvorved Ejereren indkalbes til inden 1 Aar at melde sig og godtgøre sin Ret. Denne Bekendtgørelse, der saavidt muligt skal indeholde nøjagtig Angivelse af de strandede eller bjærgede Genstande og deres Mærker, skal, naar Ejerens Part af det bjærgede Gods antages at overstige 200 Kr., indrykkes 3 Gange i de til Optragelse af Proklamata paa Strandings-gods, hvis Værdi efter Toldvæsenets Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan Politimesteren overlade Bjærgeren.